

La carn i la sang pertanyen a una persona viva. Heu sentit parlar alguna vegada dels miracles eucarístics? Se'n troben centenars al llarg de la història de l'Església. Confirmin la nostra fe en la presència real i substancial de Crist en l'eucaristia. Parlem avui del miracle de Lanciano. Al segle VIII, un monjo basilià, després d'haver realitzat la consagració del pa i del vi, va començar a dubtar de la presència real del Cos i de la Sang del Salvador a l'hòstia i al calze. Va ser llavors quan es va realitzar el miracle davant dels ulls del sacerdot: l'hòstia es va tornar un tros de carn viva, al calze el vi consagrat en sang viva, coagulant-se en cinc pedretes irregulars de forma i mida diferents. A la dècada de 1970, per verificar l'autenticitat d'aquest miracle, es va confiar a un grup d'experts l'anàlisi científic d'aquelles relíquies i van concloure: "La carn és veritablement carn. La sang és veritablement sang. Tots dos són sang i carn humanes. La carn i la sang són del mateix grup sanguini (AB). La carn i la sang pertanyen a una persona VIVA. El diagrama d'aquesta sang correspon a una sang humana que va ser extreta d'un cos humà aquell mateix dia. La carn està constituïda per un teixit muscular del cor (miocardi)". Les mateixes conclusions emanen dels anàlisis de miracles eucarístics contemporanis, d'Argentina (any 1996) i Polònia (any 2012). *Que la llengua humana canti aquest misteri...* Precisament en aquest temps, quan hi ha qui dubta de la *presència real*, admetent només una presència espiritual de Crist a l'ànima de qui combrega, la ciència ho ratifica amb l'evidència d'un miracle que dura ja més de tretze segles.

Va poder, va voler i ho va fer. Inspirant-nos en aquestes paraules del Beat Duns Escoto (utilitzades en relació al misteri de la Immaculada Concepció), admirem-nos davant el misteri eucarístic. Considerem atentament com "el nostre Salvador, a l'últim Sopar, la nit a que va ser lliurat, va instituir el Sacrifici Eucarístic del seu Cos i la seva Sang, amb el qual havia de perpetuar pels segles el sacrifici de la Creu fins al seu retorn, deixant així a la seva estimada Esposa, l'Església, el memorial de la seva mort i de la seva resurrecció, sagrament de pietat, senyal d'unitat, lligam de caritat, convit Pasqual, en el qual es rep el Crist, l'ànima s'omple de gràcia i se'ns dona penyora de la glòria futura" (Catecisme, 1323). "Sant Ambrós, bisbe de Milà, parlant amb claredat sobre la conversió de les espècies eucarístiques, diu: «La paraula de Crist, que ha pogut fer del no-res el que no existia, ¿no pot canviar les coses que ja existeixen, en allò que no eren? Doncs no és menys donar a les coses la seva pròpia naturalesa, que canviar-la»" (S. Pau VI, *Mysterium Fidei*, 6).

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Baptismes. Miguel Rodríguez (SV), Miguel Lobon (SV), Gabriel Àvila (CA), Jacs Sánchez (CA), Noah Gargallo (SV), Hugo i León Vegas (LL).

Matrimonis. Eric Vicente i Yaiza Ruiz (LL).

Exèquies. Pepita Català (LL), Benita Benito (LL) i Ramona Dalmau (CA). Descansin en pau.

Processó del Corpus pels carrers del poble. Diumenge 19 de juny, a la 13 h. a St. Vicenç, i a les 19:45 h. (després de missa de 19 h.) a St. Andreu.

Adoració eucarística. Aquest 4rt divendres de mes, per ser festiu, l'adoració eucarística serà de 17 h.-19 h.

Concurrencia litúrgica. El proper divendres 24 de juny se celebra la Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. La Solemnitat de la Nativitat de St. Joan Baptista s'avança pel dijous 23 de juny.

Cine parroquial. Dissabte 25 de juny, a les 17 h., a St. Andreu.

HORARIS MISSA ESTIU

Del 2n Diumenge de Juny al 4rt Diumenge de Setembre

	Vigília festius	Diumenges i festius	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30 19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		10:00						
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00 20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carne (Caldes)		12:00**						
Sta. Maria de Caldes						10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

La carne y la sangre pertenecen a una persona viva. ¿Habéis escuchado hablar alguna vez de los milagros eucarísticos? Se cuentan en cientos a lo largo de la historia de la Iglesia. Confirman nuestra fe en la presencia real y substancial de Cristo en la eucaristía. Hablemos hoy del milagro de Lanciano. En el siglo VIII, un monje basiliano, después de haber realizado la consagración del pan y del vino, comenzó a dudar de la presencia real del Cuerpo y de la Sangre del Salvador en la hostia y en el cáliz. Fue entonces cuando se realizó el milagro delante de los ojos del sacerdote: la hostia se tornó un pedazo de carne viva, en el cáliz el vino consagrado en sangre viva, coagulándose en cinco piedrecitas irregulares de forma y tamaño diferentes. Quisieron en la década de 1970, verificar la autenticidad de este milagro, aprovechándose del adelanto de la ciencia y de los medios que se disponía. El análisis científico de aquellas reliquias fue confiado a un grupo de expertos que concluyeron: “la carne es verdaderamente carne. La sangre es verdaderamente sangre. Ambos son sangre y carne humanas. La carne y la sangre son del mismo grupo sanguíneo (AB). La carne y la sangre pertenecen a una persona VIVA. El diagrama de esta sangre corresponde al de una sangre humana que fue extraída de un cuerpo humano ese mismo día. La carne está constituida por un tejido muscular del corazón (miocardio)”. Las mismas conclusiones emanan de análisis a milagros eucarísticos contemporáneos, de en Argentina (año 1996) y Polonia (año 2012). *Que la lengua humana cante este misterio...* Precisamente en este tiempo, cuando hay quien duda de la Presencia Real, admitiendo solo una Presencia espiritual de Cristo en el alma del que comulga, la ciencia la comprueba con una evidencia de un milagro que dura ya más de trece siglos.

Pudo, quiso y lo hizo. Inspirándonos en estas palabras del Beato Duns Escoto (utilizadas en relación al misterio de la Inmaculada Concepción), asombrémonos ante el misterio eucarístico. Consideremos atentamente como “nuestro Salvador, en la última Cena, la noche en que fue entregado, instituyó el Sacrificio Eucarístico de su cuerpo y su sangre para perpetuar por los siglos, hasta su vuelta, el sacrificio de la cruz y confiar así a su Esposa amada, la Iglesia, el memorial de su muerte y resurrección, sacramento de piedad, signo de unidad, vínculo de amor, banquete pascual en el que se recibe a Cristo, el alma se llena de gracia y se nos da una prenda de la gloria futura” (Catecismo, 1323). “San Ambrosio, obispo de Milán, hablando con claridad sobre la conversión de las especies eucarísticas dice: «Convenzámonos de que esto no es lo que la naturaleza formó, sino lo que la bendición consagró y que la fuerza de la bendición es mayor que la de la naturaleza, porque con la bendición aun la misma naturaleza se cambia». Y queriendo confirmar la verdad del misterio, propone muchos ejemplos de milagros narrados en la Escritura, entre los cuales el nacimiento de Jesús de la Virgen María, y luego, volviéndose a la creación concluye: «Por lo tanto, la palabra de Cristo, que ha podido hacer de la nada lo que no existía, ¿no puede acaso cambiar las cosas que ya existen, en lo que no eran? Pues no es menos dar a las cosas su propia naturaleza, que cambiársela» (S. Pablo VI, *Mysterium Fidei*, 6).